

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 168/20
Λουξεμβούργο, 17 Δεκεμβρίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση C-490/19
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier κατά Société
Fromagère du Livradois SAS

Το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει, υπό ορισμένες περιστάσεις, την αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης του προϊόντος που προστατεύεται από ΠΟΠ

Πρέπει να εκτιμάται αν η αναπαραγωγή αυτή μπορεί να παραπλανήσει τον καταναλωτή, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στην υπόθεση, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου παρουσίασης και διάθεσης στην αγορά του προϊόντος, καθώς και του πραγματικού πλαισίου

Το Morbier είναι τυρί το οποίο παρασκευάζεται στην οροσειρά του Jura (Γαλλία) και φέρει προστατευόμενη ονομασία προέλευσης (ΠΟΠ) από τις 22 Δεκεμβρίου 2000. Χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη μιας οριζόντιας μαύρης γραμμής που χωρίζει το τυρί σε δύο τμήματα. Αυτή η μαύρη γραμμή, η οποία σχηματιζόταν αρχικώς με ένα στρώμα άνθρακα και σχηματίζεται πλέον με φυτικό άνθρακα, μνημονεύεται ρητώς στην περιγραφή του προϊόντος που περιέχεται στις προδιαγραφές της ΠΟΠ.

Η Société Fromagère du Livradois SAS, η οποία παρασκευάζει τυρί morbier από το 1979, δεν είναι εγκατεστημένη εντός της γεωγραφικής ζώνης σε σχέση με την οποία χρησιμοποιείται αποκλειστικά η ονομασία «Morbier». Από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου και εντεύθεν, χρησιμοποιεί πλέον για το τυρί της την ονομασία «Montboissié du Haut Livradois».

Το 2013, η Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (Διεπαγγελματική ένωση προάσπισης του τυριού Morbier, στο εξής: ένωση) άσκησε ενώπιον του tribunal de grande instance de Paris (πολυμελούς πρωτοδικείου Παρισιού, Γαλλία) αγωγή κατά της Société Fromagère du Livradois. Η ένωση προσάπτει στη Société Fromagère du Livradois προσβολή της ΠΟΠ και πράξεις αθέμιτου και παρασιτικού ανταγωνισμού, καθόσον η τελευταία παρασκευάζει και εμπορεύεται ένα τυρί που αντιγράφει την εμφάνιση του καλυπτόμενου από την ΠΟΠ «Morbier» και ιδίως τη μαύρη γραμμή. Η αγωγή της απορρίφθηκε.

Με απόφαση που εξέδωσε το 2017, το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισιού, Γαλλία) επικύρωσε την εν λόγω απορριπτική απόφαση. Κατά το δικαστήριο αυτό, η ΠΟΠ αποσκοπεί στην προστασία όχι της εμφάνισης ενός προϊόντος ή των χαρακτηριστικών του, αλλά της ονομασίας του και, συνεπώς, δεν απαγορεύει την παρασκευή ενός προϊόντος με τις ίδιες τεχνικές. Κατόπιν τούτου, η ένωση άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Γαλλία) ζητεί από το Δικαστήριο διευκρινίσεις ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 1, των κανονισμών 510/2006¹ και 1151/2012², που αφορούν την προστασία των καταχωρισμένων ονομασιών. Ειδικότερα, τίθεται το ερώτημα εάν η αντιγραφή των χαρακτηριστικών της εμφάνισης ενός προϊόντος που προστατεύεται με ΠΟΠ δύναται να αποτελεί πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 13, παράγραφος 1, των δύο αυτών κανονισμών. Το Δικαστήριο καλείται για πρώτη φορά να ερμηνεύσει τα εν λόγω άρθρα 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ'.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ 2006, L 93, σ. 12).

² Κανονισμός (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1).

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο κρίνει, πρώτον, ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, των κανονισμών 510/2006 και 1151/2012 δεν απαγορεύει μόνον τη χρήση της καταχωρισμένης ονομασίας από τρίτον. Δεύτερον, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', των δύο αυτών κανονισμών απαγορεύει την αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης προϊόντος που καλύπτεται από καταχωρισμένη ονομασία, όταν η αναπαραγωγή αυτή είναι ικανή να δημιουργήσει στον καταναλωτή την πεποίθηση ότι το επίμαχο προϊόν καλύπτεται από την εν λόγω καταχωρισμένη ονομασία. Πρέπει να εκτιμηθεί συναφώς αν η εν λόγω αναπαραγωγή μπορεί να παραπλανήσει τον Ευρωπαϊό καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στην υπόθεση, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου παρουσίασης και διάθεσης στην αγορά των επίμαχων προϊόντων, καθώς και του πραγματικού πλαισίου.

Προκειμένου να καταλήξει στα συμπεράσματα αυτά, το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, των κανονισμών 510/2006 και 1151/2012 περιέχει μια διαβάθμιση στην απαρίθμηση απαγορευόμενων ενεργειών και δεν απαγορεύει απλώς τη χρήση της ίδιας της καταχωρισμένης ονομασίας. Έτσι, μολονότι δεν προσδιορίζει ειδικώς τις απαγορευόμενες ενέργειες, το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', των κανονισμών αυτών αναφέρεται ευρέως σε όλες τις ενέργειες, πλην εκείνων που απαγορεύονται από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως γ', οι οποίες μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα την παραπλάνηση του καταναλωτή ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

Όσον αφορά, εν συνεχεία, το ζήτημα αν η αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης ενός προϊόντος που καλύπτεται από καταχωρισμένη ονομασία μπορεί να συνιστά τέτοια πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι **η προστασία που προβλέπουν οι κανονισμοί 510/2006 και 1151/2012 έχει, βεβαίως, ως αντικείμενο την καταχωρισμένη ονομασία και όχι το προϊόν που καλύπτει η ονομασία αυτή. Ως εκ τούτου, η προστασία αυτή δεν έχει ως σκοπό να απαγορεύσει τη χρήση των τεχνικών παρασκευής ή την αναπαραγωγή ενός ή περισσότερων χαρακτηριστικών που περιλαμβάνονται στις προδιαγραφές ενός προϊόντος καλυπτόμενου από τέτοια ονομασία, για τον λόγο ότι αυτά περιλαμβάνονται στις εν λόγω προδιαγραφές.**

Ωστόσο, οι ΠΟΠ προστατεύονται κατά το μέρος που δηλώνουν προϊόν το οποίο έχει ορισμένες ιδιότητες ή ορισμένα χαρακτηριστικά. Επομένως, η ΠΟΠ και το προϊόν που αυτή καλύπτει συνδέονται στενά μεταξύ τους. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο δ', η αναπαραγωγή του σχήματος ή της εμφάνισης προϊόντος καλυπτόμενου από καταχωρισμένη ονομασία, ακόμη και αν η ονομασία αυτή δεν αναγράφεται ούτε στο επίμαχο προϊόν ούτε στη συσκευασία του. Τούτο θα ισχύει αν η αναπαραγωγή αυτή μπορεί να παραπλανήσει τους καταναλωτές ως προς την πραγματική καταγωγή του προϊόντος.

Προκειμένου να κριθεί αν πρόκειται για τέτοια περίπτωση, **πρέπει ιδίως να εκτιμηθεί αν ένα στοιχείο της εμφάνισης του προϊόντος που καλύπτεται από την καταχωρισμένη ονομασία, αποτελεί χαρακτηριστικό αναφοράς που διακρίνει ιδιαιτέρως το προϊόν αυτό, κατά τρόπον ώστε η αναπαραγωγή του, σε συνδυασμό με όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή στην υπόθεση, να μπορεί να δημιουργήσει στον καταναλωτή την πεποίθηση ότι το προϊόν που περιέχει την αναπαραγωγή αυτή καλύπτεται από την εν λόγω καταχωρισμένη ονομασία.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από την ανάπτυξη των προτάσεων διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106